

SPIS TREŚCI

WSTĘP

DRAMAT WSZECHMOCY BOŻEJ W TRZECH AKTACH

1. Autor i dzieło, kontekst historyczny oraz nieporozumienie interpretacyjne	5
2. Akt pierwszy: przedstawienie miejsca akcji i bohaterów, pierwsze rozwiązanie (rozdziały 1–5)	9
3. Akt drugi: dialektycy o wszechmocy Bożej, wszechmoc Boża zintegrowana z pozostałymi atrybutami (rozdziały 6–13)	13
4. Akt trzeci: rzeczywistość przeniknięta przez wszechmoc Bożą (rozdziały 13–19)	18
5. Próba bilansu	21
Bibliografia	25

O WSZECHMOCY BOŻEJ

ROZPRAWA, CZY BÓG JEST WSZECHMOCNY
I W JAKI SPOSÓB MOŻE SPRAWIĆ,
ABY TO, CO SIĘ STAŁO, NIE STAŁO SIĘ

1. <i>Prologus</i>	28
<i>Prolog</i>	
2. <i>Utrum Deus possit reparare virginem post ruinam</i>	30
<i>Czy Bóg może przywrócić dziewictwo kobiecie, która je utraciła</i>	
3. <i>Non posse Dei vel nescire quomodo intellegi debet</i>	34
<i>W jaki sposób należy rozumieć Bożą niemoc lub niewiedzę</i>	
4. <i>Quod voluntas Dei omnibus rebus causa est, ut existant</i>	40
<i>O tym, że wola Boga jest przyczyną istnienia wszystkich rzeczy</i>	
5. <i>Quod absque dubio Deus post lapsum reparare virginem possit</i>	44
<i>O tym, że Bóg bez wątplenia może przywrócić dziewictwo kobiecie, która zgrzeszyła</i>	
6. <i>Quomodo possit fieri, ut quod factum est, factum non sit</i>	46
<i>W jaki sposób jest możliwe, aby to, co się stało, nie stało się</i>	

7. *Quod haec quaestio potius ad consequentiam verborum quam ad Ecclesiae pertineat sacramentum* 50
O tym, że niniejsza kwestia dotyczy raczej związków pomiędzy słowami niż tajemnicy Kościoła
8. *Quod Deus intra praesentiae suae sinum omnia simul et tempora, et loca concludat* 56
O tym, że Bóg w łonie swej obecności zawiera wszystkie czasy i wszystkie miejsca
9. *Quomodo Deus, cui omnia posse et nosse coaeternum est, regnet in aeternum et ultra* 60
W jaki sposób Bóg, którego wszechmoc i wszechwiedza są z Nim współwieczne, panuje na wieki i dłużej
10. *Quod Deo non est heri vel cras, sed hodie sempiternum* 66
O tym, że dla Boga nie istnieje wczoraj ani jutro, lecz wieczne dzisiaj
11. *Quod et qui mala faciunt, et mala, quae fiunt, non esse dicenda sunt* 72
O tym, że i ludziom, którzy czynią zło, jak i złu, które jest przez nich czynione, nie można przypisać istnienia
12. *Quod omnia Deus potest, sive faciat, sive non faciat* 76
O tym, że Bóg może wszystko niezależnie od tego, czy to czyni, czy nie
13. *Quod naturae conditor naturae sit etiam immutator* 82
O tym, że Ten, który stworzył naturę, także ją zmienia
14. *De palatio Romuli et philosopho corruentibus* 92
O zawaleniu się pałacu Romulusa i upadku filozofa
15. *De his, qui Dominum blasphemantes lepra perfusi sunt* 96
O tych, którzy bluźnili przeciw Bogu i zostali pokryci trądem
16. *De illo, quem adulterio commisso malignus spiritus interemit* 98
O człowieku, który, popełniwszy cudzołóstwo, został zabity przez złego ducha
17. *Epilogus et adversarii in evadenda conclusio* 104
Epilog i konkluzja, której przeciwnik nie może nie uznać
18. *Ubi scriptor omnes simul fratres alloquitur* 110
Rozdział, w którym autor zwraca się do wszystkich braci razem
19. *De puero clausis foribus intromisso* 114
O chłopcu, który dostał się do środka mimo zamkniętych drzwi